

Bismilahi Rrahmani Rrahim

Përkthimi i

Fjalimit të Xhumasë

të Kalifit të V-të të Xhematit Islamik Ahmedia,

Hazret Mirza Masrur Ahmedit

Mbajtur në Xhaminë Baitul-Futuh të Londrës më

5 mars 2004

Përkthimi i ajetit që e recitova është:

'O ju që besoni! Jini të përpiktë në të zbatuarit e drejtësisë dhe dëshmoni vetëm për hir të Allahut, qoftë edhe kundër vetes tuaj ose prindërve tuaj ose të afërmve tuaj. Qoftë i pasur ose i varfër një person, Allahu është më i vëmendshëm ndaj tij se ç'mund të jeni ju. Prandaj mos i pasoni dëshirat tuaja të ulëta që të mund të veproni me drejtësi. Se a e fshihni apo e shfaqni të vërtetën, ta dini se Allahu është në dijeni se çka bëni'. An-Nisa', 136.

Në Kuranin e shenjtë, Allahu i ka këshilluar besimtarët që t'i përvetësojnë moralet e larta, njëra prej të cilave është drejtësia dhe paanësia. Të vepruarit sipas saj dhe të shpërndarit e saj është obligim për besimtarët; siç thuhet në këtë ajet, se pa marrë parasysh situatën, ju nuk duhet të harroni që të veproni me drejtësi dhe paanësi dhe gjithnjë ta përkrahni të vërtetën.

Në kohën e Mesihut të Premtuar a.s.s., të krishterët, krahas akuzave tjera kundër Islamit, ngritën edhe akuzën se, Zoti na ruajt, Profeti i Islamit i kishte lejuar njerëzit që në disa situata të flisnin gënjeshtër. Krahas ajeteve të tjera të Kuranit të Shenjtë, Mesihu i Premtuar e prezantoi si argument edhe ajetin në fjalë, duke u thënë të krishterëve se si mund të bëni një pohim të tillë duke e pasur këtë ajet para vetes. Ai gjithashtu i sfidoi opozitarët e tij të krishterë se nëse gjeni në Bibël ndonjë urdhër të tillë si ky i Kuranit, i cili urdhëron për të thënë gjithmonë të vërtetën dhe për të qenë të drejtë, unë do t'ju jap juve një shpërblim të madh. Por askush nuk mundi të sillte asgjë.

Pra, është një dhunti e madhe e Allahut që në këtë kohë ka dërguar Mesihun e Premtuar dhe na ka mundësuar të besojmë në të. Ai na bëri të vetëdijshëm për urtësinë e thellë të Kuranit të shenjtë dhe na bëri të pathyeshëm duke na dhënë këtë armë në dorë, pra Kuranin e shenjtë. Kjo armë nuk shërben vetëm për t'ua mbyllur gojën kundërshtarëve, por është një mësim i mrekullueshëm të cilin ne duhet ta zbatojmë në praktikë. Nëse nëpër shtëpitë tona, lagjet tona e më gjerë, nuk kemi arritur ta rrënjosim drejtësinë, atëherë të gjitha pohimet tona për ta udhëzuar botën, do të jenë mburrje e kotë dhe vetëmashtrim. Duhet ta dini se askush nuk mund të japë dëshmi të vërteta pa e pasur frikën e Zotit në zemër. Kjo është e mundur vetëm kur e dini se Zoti me të vërtetë ekziston, i cili e di të dukshmen dhe të padukshmen; dhe atë që zemrat mundohen ta fshehin, i cili e di se çka jam duke bërë tani dhe e di se çka do të bëjë në të ardhmen. Kur rregulloni çështjet tuaja duke e pasur këtë të vërtetë parasysh, atëherë, me emër të Zotit, ju do të përparoni në devotshmëri; dhe duke përparuar në frikën e Zotit dhe në devotshmëri, atëherë do të jeni në gjendje të jeni të përpiktë në drejtësi. Atëherë, edhe nëse do

të kërkohet prej jush të dëshmoni kundër vetes tuaj, prindërve tuaj ose të afërmve tuaj, ju do të jeni në gjendje të bëni një gjë të tillë. Në kohët e hershme të Mesihut të Premtuar a.s.s. iu deshtë të dëshmonte në gjyq në një aktakuzë që ishte bërë nga babai i tij kundër një pale tjetër. Fjala ishte për një tokë, dhe fermerët të cilët e kultivonin këtë tokë, duke e njohur sinqeritetin e Mesihut të Premtuar, thanë se nëse Ghulam Ahmedi do të dëshmojë se babai i tij ka të drejtë në këto pemë të cilat janë në këtë arë, ne do të heqim dorë nga kërkesa jonë. Avokati u mundua ta bindë Mesihun e Premtuar se ishte me rëndësi që ai të dëshmonte kundër tyre, por Mesihu i Premtuar tha se unë do të flas vetëm ashtu siç ka urdhëruar Allahu. Unë duhet të jem i përpiktë në drejtësi dhe të jem i paanshëm. Kur erdhi koha për të dëshmuar, ai dëshmoi kundër babait të tij. Pas kësaj Mesihu i Premtuar ishte aq i kënaqur, saqë kur u kthye aq i lumtur, njerëzit menduan se e kishte fituar gjyqin.

Pra, ky është shembulli praktik të cilin Mesihu i Premtuar a.s.s. e ka prezantuar para nesh që ta mbajmë këtë nivel të drejtësisë parasysh; dhe të njëjtën e priste nga anëtarët e Xhematit të tij të cilët i mësonte dhe i ushtronte që ta arrinin dhe mbanin këtë nivel të drejtësisë dhe të këmbëngulnin në të.

Allahu gjithashtu thotë se ju nuk duhet të flisni aso fjalë që mund të bartin me vete kuptime jo të qarta dhe konfuzë e t'i përdorni ato për përmbushjen e qëllimeve tuaja të liga. Nëse bëni kështu kjo do të ishte kundër drejtësisë, prandaj ju gjithmonë duhet të flisni drejt dhe me fjalë njëkuptimshme të cilat i përmbushin të gjitha kërkesat e drejtësisë. Pra ju duhet t'i rrënjosni këto kualitete nëpër shtëpitë tuaja, në sjelljet me fëmijët tuaj, me gratë tuaja dhe burrat tuaj, të afërmit tuaj, me fqinjët tuaj, me shefat ose punëtorët tuaj, dhe me armiqtë tuaj. Allahu i cili i di të gjitha çështjet dhe e di se çka ka në zemrat tuaja, për shkak të qëllimeve tuaja të mira do t'ju jap shpërblime të mëdha. Ju do të jeni në gjendje të vendosni paqe dhe drejtësi në botë.

Mesihu i Premtuar thotë se ju duhet ta mbani të vërtetën dhe drejtësinë dhe secila dëshmi duhet të jetë e bazuar në drejtësi. Ju nuk duhet të flisni gënjeshtër edhe nëse dëshmia juaj shkon në dëmin tuaj personal ose të prindërve tuaj ose të afërmve tuaj. Për hir të drejtësisë ju nuk duhet ta shikoni interesin tuaj personal ose të farefisit tuaj, por duhet që me përpikëri ta pasoni drejtësinë. Në ajetin 9 të sures Al-Maidah, Allahu thotë:

'O ju që besuat! Kryeni obligimet tuaja ndaj Allahut dhe dëshmoni me drejtësi, dhe mos lejoni që armiqësia juaj ndaj një populli tjetër të ju nxisë të veproni me padrejtësi. Jini gjithmonë të drejtë; ajo është më afër devotshmërisë. Dhe kijeni frikë Allahun; dhe Allahu është në dijeni për gjithçka që bëni'.

Nga ky ajet del qartë se për hir të drejtësisë ju nuk guxon të silleni me padrejtësi as ndaj armiqve tuaj, dhe nëse nuk do t'i plotësoni kërkesat e drejtësisë, kjo do të thotë se ju nuk keni frikë nga Allahu. Është lehtë të thuhet me maje të gjuhës se ne jemi shërbëtorë të Allahut dhe kemi frikë prej Tij, por kush mund të besojë nëse veprat tuaja e dëshmojnë të kundërtën. Ajeti në fjalë porosinë të sillemi me drejtësi edhe me armiqtë tanë.

Ndodh shpesh që për gjëra të vogla, njerëzit zihen me njëri-tjetrin dhe kur problemi rritet dhe bëhet serioz çështja arrin deri në gjyq, ku palët pa pikë turpi dhe pa frikë nga Zoti japin dëshmi të rrejshme, duke e futur veten kështu krejtësisht në kthetrat e djallit.

Vetëm për ta bërë më të besueshëm versionin e tyre, ata me vetëdije të plotë japin dëshmi të rrejshme dhe flasin gënjeshtër; dhe djalli i trimëron në atë masë sa të thonë se ne nuk jemi duke u trajtuar me drejtësi, duke harruar se ka Një Zot që është dëshmitar mbi ta dhe i Cili

thotë se nëse dëshironi të bëheni shërbëtorë të Zotit të Gjithëmëshirshëm, atëherë veprimet tuaja duhet të bëhen me të vetmin qëllim që të rrënjosi drejtësinë dhe barazinë në tokë; dhe asnjë armiqësi ndaj dikujt nuk guxon të ju nxisë të veproni në kundërshtim me drejtësinë.

Ne kemi një shembull në një hadith të Muhamedit s.a.s. dhe ky hadith u citua nga Mesihu i Premtuar a.s.s. Njëherë disa sahabë ishin dërguar për të mbledhur informata në kohë të luftës kur myslimanët po përballëshin me kohë të vështira dhe kërkohej ta kishin situatën nën kontroll. Ata u takuan me disa njerëz të palës kundërshtare. Nëse do t'i lëshonin, ata do t'u tregonin mekasve dhe kjo do t'i dëmtonte myslimanët. Me këtë mendim ata i sulmuan dhe dy prej armiqve u vranë. Kur u kthyen në Medinë, disa mekas u erdhën pas dhe u takuan me Profetin e Shenjtë dhe i treguan se njerëzit tu i kanë vranë dy tanët në afërsi të Qabesë. Profeti i Shenjtë mund t'u kishte thënë se edhe ju për 13 vjet keni bërë gjithçka mbi ne pikërisht në afërsi të Qabesë, por në vend të atyre fjalëve u tha: 'Padrejtësi është bërë ndaj jush; dhe gjaku juaj do të kompensohet në të holla' – siç ishte traditë në Arabi – dhe paratë iu paguan të afërmeve të të vranëve, sipas zakonisht.

Mesihu i Premtuar ka thënë se dëshmia juaj duhet të jetë sipas drejtësisë dhe armiqësia ndaj askujt nuk duhet të ju ndalojë të veproni me drejtësi. Disa hindu të sektit *aria* mundohen të ju përjashtojnë nga vendet tuaja të punës; por mësimet e Islamit nuk ju lejojnë që edhe ju të veproni në të njëjtën mënyrë po patët pushtet mbi ta, qoftë edhe në hakmarrje. Allahu na e ka treguar ilaçin e devotshmërisë, dhe ky është të pasurit besim të patundshëm se Allahu na sheh në çdo moment se çka bëjmë, dhe të duhet pasur frikë Atë.

Disa tregtarë që e konsiderojnë vetën inteligjentë dhe dinakë, për të bërë biznes, me qëllim i zgjedhin disa që janë të papërvorë në mënyrë që të mund t'i mashtrojnë, duke fituar kështu në kurrizin e të tyre në mënyrë jo të ndershme. Finokë të tillë duhet ta kenë frikë Zotin dhe të mos i mashtrojnë të tjerët. Pra, në asnjë mënyrë, ju nuk duhet të lidhni kontrata të tilla jo të ndershme dhe të zbrazëta nga devotshmëria dhe frika e Allahut. Kur mashtruesve të tillë u thuhet se nuk është dashur t'ia merrni filanit e fistekut kursimet e viteve të tëra, përgjigja e tyre e paturpshme është se ata i kanë investuar me vetëdëshirë dhe askush nuk i ka detyruar me dhunë. Kjo është një vepër e paturpshme të cilën fatkeqësisht e hasim shpesh.

Besimtari duhet të tregohet largpamës dhe të mos bie në kurthe të tilla, por para se ta investojë pasurinë e tij ndokund a të lidhë ndonjë kontratë me dikë, ta bëjë këtë me lutje dhe me kujdes. Transmetohet nga Abdullah bin Aslami se një herë një çifut i kishte dhënë atij hua katër dirham. Pasi ai nuk kishte t'ia kthente, çifuti erdhi dhe u ankua te Profeti i Shenjtë s.a.s. Profeti i Shenjtë i tha Abdullahut: 'Ktheja atë që është e tij!' Ai tha: 'Beto hem në atë që të ka dërguar me vërtetësi se nuk kam t'ia kthejë'. Profeti e përsëriti urdhrin e tij. Abdullahu tha: 'I kam thënë se kur të shkojmë në Khajber, e ti do të na japësh diçka nga plaçkat e luftës, atëherë do t'ia kthejë borxhin. Profeti i shenjtë i tha: 'Paguaja borxhin menjëherë!'. Kur Profeti i shenjtë përsëriste diçka tri herë, çështja llogaritej e përfunduar. Abdullahu menjëherë shkoi në shtëpi, hoqi fundin e gjatë që kishte veshur, veshi një më të shkurtër, e mori të gjatin, e nxori në pazar dhe e shiti dhe me paratë që fitoi i pagoi borxhin çifutit. Gjersa po kthehej, një grua plakë e pa dhe e pyeti se çka kishte ndodhur me të që kishte veshur një fund aq të shkurtër. Ai i tha se e kishte shitur të gjatin për të paguar borxhin. Ajo kishte një të gjatë dhe ia dhuroi. Pra ai jo vetëm që e pagoi borxhin por e fitoi edhe një fund të ri. Po e shihni, pra, se

si Profeti i Shenjtë, edhe kur e dinte varfërinë e ndonjërit, nuk lëshonte pe, madje edhe nëse ai, për të paguar borxhin, duhej të shiste rrobat e trupit; sepse kjo është e vetmja mënyrë për të vendosur drejtësinë dhe barazinë.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. thotë se drejtësia kërkon që kur ta keni caktuar kohën e kthimit të borxhit, ta ktheni atë në kohë të caktuar dhe të mos gjeni justifikime për t'i ikur pagesës. Ai thotë se, fatkeqësisht edhe në Xhematin tonë ka disa që nuk i kushtojnë rëndësi të duhur kthimit të borxhit në kohë të duhur. Kjo është kundër parimit të drejtësisë. Profeti i shenjtë refuzonte t'ua falte namazin e xhenazes të tillëve. Secili, pra duhet të jetë shumë i kujdesshëm dhe i përpiktë në të kthyerit e borxhit e jo të mundohet t'i ikë përgjegjësisë.

Transmetohet nga Hazret Anasi se e ka dëgjuar Profetin e Shenjtë duke thënë: 'Ata që bëjnë drejtësi, në Ditën e Gjykimit do të jenë të ulur në anën e djathtë të Allahut'. Çdo i martuar është i zoti i shtëpisë së vetë dhe e ka për detyrë të kujdeset për përmbushjen e nevojave të familjes së tij. Burri është ngarkuar me detyrën për ta ushqyer dhe furnizuar familjen e tij. Fatkeqësisht ka disa edhe në Xhematin tonë të cilët jo vetëm që nuk kujdesen për furnizimin e familjes, por bile edhe kërkojnë para nga gratë e tyre; ndërsa sipas konditave Islamike ata nuk kanë të drejtë në fitimin e grave të tyre, përveç nëse ato nga vetëdëshira u japin atyre diçka. Burrat gjithmonë duhet ta kenë këtë gjë parasysh, se nëse i dëshirojnë bekimet e Allahut dhe mëshirën e Tij, ata duhet t'i përmbushin kërkesat e drejtësisë dhe t'i kryejnë detyrimet e tyre ndaj familjeve të veta. Ata duhet t'i edukojnë fëmijët e tyre dhe t'i bëjnë pjesëtarë të dobishëm të shoqërisë; përndryshe, janë duke bërë padrejtësi.

Madje edhe në Angli, Gjermani dhe disa vende të tjera ka të tillë që rrinë pa punë, madje shpesh duke u konsideruar si anëtarë të sinqertë dhe të devotshëm të Xhematit, ndërsa gratë dhe fëmijët e tyre i kanë lënë pas vetes në Pakistan. Ata mundohen të japin justifikime të ndryshme, por drejtësia kërkon që përderisa ato janë gratë tuaja, është përgjegjësia juaj t'i përmbushni nevojat e tyre. Nëse dikush dëshiron ta dënojë gruan e tij, pse të dënohen edhe fëmijët pa ndonjë faj të tyre? Burra të tillë duhet të kenë frikë nga Zoti për padrejtësinë që bëjnë. Nuk u ka hije atyre si ahmedianë që janë; e as që do të tolerohen nga administrata e Xhematit. Ne duhet të veprojmë sipas mësimave të Islamit, dhe në kohën tonë Mesihu i Premtuar na i ka shpjeguar këto mësimë në mënyrë të mirëfilltë.

Hazret Ebu Hurrera r.a. transmeton se e ka dëgjuar Resulullahin duke thënë se besimtar i vërtetë është ai i cili ka sjellje të mira. Dhe më të mirët nga ju janë ata që sillen më së miri me gratë e tyre.

Sylejman bin Amër transmeton nga babai i tij, Allahu qoftë i kënaqur me të dy, dhe kjo është një pjesë nga fjalimi i Profetit të Shenjtë s.a.s. që e ka dhënë me rastin e Haxhit Lamtumirës ku foli për të drejtat e bashkëshortëve dhe tha: 'Ju duhet ta dini se gratë tuaja kanë disa të drejta mbi ju dhe ju keni disa të drejta mbi to. E drejta juaj mbi to është që ato të mos lejojnë në shtretërit dhe shtëpitë tuaja ata persona që ju nuk i doni. Ndërsa e drejta e tyre mbi ju është që ju të kujdeseni për shpenzimet dhe nevojat e tyre'.

Ajo çka përmendet këtu është se ju duhet ta udhëhiqni familjen me drejtësi dhe kjo kërkohet nga të dy; burri dhe gruaja. Pra, të dy duhet t'i kenë parasysh të detyrimet e tyre. Gratë duhet të kenë kujdes që ata që i vizitojnë ato, që më së shpeshti janë shoqe të tyre, nuk duhet të jenë të tilla që burrat e tyre të mos i dëshirojnë në shtëpi. Është e mundur që burri ta njohë mirë

ndonjë familje, dhe nuk dëshiron që dikush prej tyre të sillet nëpër shtëpitë e tyre. Është detyrë e grave që pa kundërshtim të pranojnë ndonjë kërkesë si kjo të burrave të tyre. Hadithi gjithashtu thotë se është detyrë e burrave që të kujdesen për shpenzimet e familjes.

Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë se është mëkat i madh t'i lëndoni në ndonjë mënyrë gratë tuaja. Femrat janë delikate dhe lëndohen lehtë. Ka disa që janë të padrejtë ndaj fëmijëve të tyre. Disa i prishin ata me dashuri të tepruar, të tjerët duke u treguar tepër të rreptë ndaj tyre. Kur këta fëmijë rriten nuk i duan dhe respektojnë prindërit e tyre. Për ta evituar këtë të keq dhe për ta rrënjosur drejtësinë, i Dërguari i Allahut s.a.s. na ka dhënë mësim të hollësishme. Hazret Numan Bashir transmeton se një herë kur ishte i vogël, babai i tij e solli atë te Profeti i Shenjtë s.a.s. dhe i tregoi Profetit se më kishte dhënë një dhuratë. Profeti i Shenjtë e pyeti: 'A u ke dhënë edhe fëmijëve të tjerë dhurata të tilla?' Ai tha 'Jo'. 'Atëherë ju duhet ta merrni atë mbrapa'. Një version tjetër i po të njëjtit hadith është se i Dërguari i Allahut i tha: 'Ke frikë Allahun dhe bëhu i drejtë dhe i paanshëm ndaj fëmijëve tu'. Pas këtyre fjalëve babai im ma mori dhuratën. Profeti i Shenjtë i tha: 'Mos më bëni mua dëshmitar të dhuratave të tilla sepse unë nuk mund të jem dëshmitar i padrejtësisë'.

Nëpunësit e administratës së Xhematit, gjatë kryerjes së detyrave të tyre, shpesh duhet të marrin vendime të caktuara. Ata gjithmonë duhet të jenë të kujdesshëm që t'i përmbushin të gjitha kërkesat e drejtësisë. Psh. në Xhematë është sistemi i kazasë – gjyqit ku çështje të ndryshme vijnë për gjykim. Ata duhet ta kenë parasysh urdhrin e Allahut që kërkon të jeni besnik ndaj drejtësisë dhe vetëm pasi t'i keni analizuar mirë e mirë të gjitha rrethanat, vetëm atëherë mund të merrni vendime. Nganjëherë ata mundohen t'i pajtojnë palët dhe për këtë arsye vendimet shtyhen. Disa palë janë ankuar se kazaja nuk është mjaft e shpejtë në marrjen e vendimeve. Palë të tilla duhet të jenë më të durueshme, sepse vendimet duhet të merren me drejtësi të plotë.

Transmetohet nga Abdullah bin Muhab se Osmani e dërgoi Ibne Omerin si kazi – gjykatës që t'i rregullojë çështjet midis njerëzve. Ai i tha: 'O Amirul mu'minin kisha dashur të më lirosh nga kjo përgjegjësi. Hazret Osmani i tha: 'Pse nuk po e pëlqen këtë mirësi të Allahut ndaj teje, kur babai yt kishte dëshirë të jepte vendime?' Ai u përgjigj se e kishte dëgjuar Profetin e Shenjtë duke thënë se ai i cili emërohet kazi (gjykatës) duhet të marr vendime me drejtësi që njerëzit të mos ankohen kundër tij. Prandaj, nuk e dëshiroj një pozitë të tillë.

Ka edhe një transmetim tjetër nga Hasan Abadulah bin Riaz i cili shkoi ta vizitonte dikë që po jepte shpirt. Ky i fundit i tha se po ta tregoj një hadith që e kam dëgjuar nga Profeti i Shenjtë s.a.s. Po të kisha qenë i sigurt se do të jetoja ende nuk do të ta tregoja këtë hadith. E kam dëgjuar Profetin e Shenjtë s.a.s. duke thënë se ai njeri, të cilit Allahu ia ka besuar disa njerëz nën përkujdesje, nëse vdes në atë gjendje kur nuk ishte i drejtë dhe real ndaj tyre, Allahu do ta bëjë Xhenetin të ndaluar për të'.

Pra, është një përgjegjësi e madhe mbi ne ahmedianët që ta zbatojmë drejtësinë dhe barazinë, sepse ne jemi ata që pohojmë se e kemi njohur Imamin e kohës dhe kemi bërë bejtin në dorën e tij, atë Imam për të cilin Muhamedi s.a.s. ka thënë se është *Hakaman adalan – Sundues me drejtësi*. Prandaj, prej atyre që besojnë në të pritet të tregojnë nivel të lartë të drejtësisë.

Në një hadith tjetër, i Dërguari i Allahut ka thënë: *'Ibne Marijam do të zbres si Hakam dhe Adal'*. Kjo është një profeci për Mesihun e Premtuar.

Në një transmetim tjetër Profeti i Shenjtë s.a.s. ka thënë: *'Nëse vetëm edhe një ditë do të mbetet para shkatërrimit të botës, Allahu do ta ngritë dikë nga familja ime, i cili do ta mbushë botën me drejtësi, pasi do të jetë mbushur me padrejtësi'*. Kjo do të thotë se Imam Mehdiu do të vijë para Ditës së Gjykimit. Ne jemi ata fatlumë që e kemi njohur Imam Mehdiun dhe jemi futur në Xhematin e tij dhe e kemi parë këtë profeci të Muhamedit s.a.s. të përmbushur.

Mesihu i Premtuar ka thënë: 'Tani koha e Mesihut të Premtuar ka ardhur. Tani Allahu do të krijojë mjete nga Qielli, dhe ashtu siç ishte e mbushur toka me gjak dhe padrejtësi, do të mbushet me pajtim dhe drejtësi. Të bekuar janë ata mbretër që do të marrin pjesë në të. Është urdhër i Allahut që ju të veproni me drejtësi ndaj krijesave të Tij, dhe jo vetëm që ju duhet ta kryeni detyrën tuaj por të bëni edhe më shumë. Duke e kryer detyrën tuaj duhet të mendoni se jeni duke e parë Allahun. Duhet të veproni me drejtësi dhe t'u bëni mirë njerëzve e t'u shërbeni atyre në atë mënyrë sikur u shërbeni të afërmeve dhe të dashurve tuaj. Në një vend tjetër thotë, sikur nëna që u shërben fëmijëve të saj, ashtu ju duhet t'u shërbeni robërve të Zotit.

Të sjellit mirë dhe me mëshirë ndaj njerëzve është një adhurim i lartë ndaj Zotit dhe është një mjet i fuqishëm për të fituar afërsinë e Tij. Por, unë i shoh shumë që i nënçmojnë dhe i përqeshin të tjerët. Për ata që nuk i trajtojnë mirë të varfëritë dhe i nënçmojnë të mjerët, kam frikë se ata vetë do të zhyten në varfëri dhe mjerim . Atyre, të cilëve Allahu u ka dhënë bekimet e Tij, mirënjohja e tyre ndaj Allahut do të ishte që t'u bëjnë mirë të tjerëve dhe të sillen mirë me ta dhe mos të sillen me arrogancë dhe krenari ndaj tyre.

Na dhëntë Allahu mundësi që të veprojmë sipas mësimëve të Mesihut të Premtuar a.s.s. dhe të vendosim paqe dhe drejtësi dhe pajtim në këtë botë dhe në këtë frymë t'i rrisim dhe edukojmë fëmijët tanë. Amin!

Note:

This is the Albanian translation of Hazoor's Hutba of **05 March 2004**. The topic of this Hutba is: **Justice, Fair play, Troethfulness, etc.** The translation has been prepared by the members of Kosovo Jama'at.